

Artykuły 43 WE oraz 48 WE nie sprzeciwiają się w obecnym stanie prawa wspólnotowego temu, by ustawodawstwo Państwa Członkowskiego wykluczało w sposób generalny możliwość odliczenia przez spółkę dominującą będącą rezydentem od jej zysku podlegającego opodatkowaniu strat poniesionych w innym Państwie Członkowskim przez spółkę zależną z siedzibą na jego terytorium, mimo że przewiduje taką możliwość w odniesieniu do strat poniesionych przez spółkę zależną będącą rezydentem. Jednakże sprzeczne z art. 43 WE oraz 48 WE jest wykluczenie takiej możliwości w przypadku spółki dominującej będącej rezydentem, w sytuacji gdy po pierwsze, spółka zależna niebędąca rezydentem wyczerpała możliwości uwzględnienia strat poniesionych w państwie, w którym jest rezydentem, w danym roku podatkowym w drodze wniosku o udzielenie ulgi, jak również w poprzednich latach podatkowych, i po drugie, w państwie, w którym jest rezydentem, nie ma możliwości uwzględnienia tych strat w kolejnych latach podatkowych przez nią samą bądź przez osobę trzecią, w szczególności w przypadku zbycia spółki zależnej na rzecz tej osoby trzeciej.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 6 grudnia 2005 r.

w sprawach połączonych C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04 *The Queen*, na wniosek: *ABNA Ltd* (C-453/03), *Denis Brinicombe*, *BOCM Pauls Ltd*, *Devenish Nutrition Ltd*, *Nutrition Services (International) Ltd*, *Primary Diets Ltd* przeciwko *Secretary of State for Health*, *Food Standards Agency*, *Fratelli Martini & C. SpA* (C-11/04), *Cargill Srl* przeciwko *Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*, *Ministero della Salute*, *Ministero delle Attività Produttive*, *Ferrari Mangimi Srl* (C-12/04), *Associazione nazionale tra i produttori di alimenti zootecnici (Assalzo)* przeciwko *Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*, *Ministero della Salute*, *Ministero delle Attività Produttive*, oraz *Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie (Nevedi)* (C-194/04), przeciwko *Productschap Diervoeder* (¹) (wniosek *High Court of Justice (England & Wales)*, *Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Zjednoczone Królestwo), *Consiglio di Stato* (Włochy) i *Rechtbank 's-Gravenhage* (Niderlandy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zdrowie zwierząt — Mieszanki paszowe — Oznaczenie dokładnej zawartości procentowej składników produktu — Naruszenie zasady proporcjonalności)

(2006/C 36/10)

(Języki postępowania: angielski, włoski i niderlandzki)

W sprawach połączonych C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04 mających za przedmiot wnioski o wydanie, na

podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez *High Court of Justice (England & Wales)*, *Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Zjednoczone Królestwo) (C-453/03), *Consiglio di Stato* (Włochy) (C-11/04 i C-12/04) i *Rechtbank 's-Gravenhage* (Niderlandy) (C-194/04), postanowieniami z dnia 23 października 2003 r., 11 listopada 2003 r. i 22 kwietnia 2004 r., które wpłynęły do Trybunału odpowiednio w dniu 27 października 2003 r., 15 stycznia 2004 r. i 26 kwietnia 2004 r., w postępowaniach: **The Queen**, na wniosek: **ABNA Ltd** (C-453/03), **Denis Brinicombe**, **BOCM Pauls Ltd**, **Devenish Nutrition Ltd**, **Nutrition Services (International) Ltd**, **Primary Diets Ltd** przeciwko **Secretary of State for Health**, **Food Standards Agency**, **Fratelli Martini & C. SpA** (C-11/04), **Cargill Srl** przeciwko **Ministero delle Politiche Agricole e Forestali**, **Ministero della Salute**, **Ministero delle Attività Produttive**, **Ferrari Mangimi Srl** (C-12/04), **Associazione nazionale tra i produttori di alimenti zootecnici (Assalzo)** przeciwko **Ministero delle Politiche Agricole e Forestali**, **Ministero della Salute**, **Ministero delle Attività Produttive**, oraz **Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie (Nevedi)** (C-194/04), przeciwko **Productschap Diervoeder**, Trybunał (wielka izba), w składzie: prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (sprawozdawca), prezesi izb, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, P. Küris, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet i M. Ilešič, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, i K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 6 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Analiza pytania lit. a) w sprawie C-453/03, pierwszego pytania w sprawach C-11/04 i C-12/04 oraz pierwszego pytania lit. a) w sprawie C-194/04 nie wykazała niczego, co pozwalałoby na stwierdzenie, że art. 1 pkt 1 lit. b) i art. 1 pkt 4 dyrektywy 2002/2WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. nie został przyjęty w sposób prawnie skuteczny na podstawie art. 152 ust. 4 lit. b) WE.
- 2) Analiza czwartego pytania w sprawie C-12/04 nie wskazała zatem niczego, co miałoby naruszać ważność art. 1 pkt 1 lit. b) i art. 1 pkt 4 dyrektywy 2002/2 w świetle zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
- 3) Art. 1 pkt 1 lit. b) dyrektywy 2002/2, który na producentów pasz nakłada obowiązek dostarczenia na wniosek klienta rzeczywistego składu paszy, jest nieważny w świetle zasady proporcjonalności. Analiza pytania pod lit. c) w sprawie C-454/03, drugiego pytania w sprawach C-11/04 i C-12/04 oraz pierwszego pytania lit. c) w sprawie C-194/04 nie wykazała natomiast niczego, co naruszałoby ważność art. 1 pkt 4 powołanej dyrektywy w świetle tej zasady.
- 4) Wykładni dyrektywy 2002/2 należy dokonywać w ten sposób, że jej stosowanie nie jest podporządkowane przyjęciu pozytywnej listy materiałów paszowych oznaczonych ich nazwami gatunkowymi, o której mowa w motywie 10 tej dyrektywy.

5) Nawet jeżeli sąd Państwa Członkowskiego uznał, że spełnione zostały łącznie warunki, w których może on zawiesić stosowanie aktu wspólnotowego, w szczególności kiedy kwestia ważności tego aktu została już przedstawiona Trybunałowi, właściwe krajowe władze administracyjne innego państwa Członkowskiego nie mogą zawiesić stosowania tego aktu do chwili orzeczenia o jego ważności przez Trybunał. Wyłącznie bowiem do sądu krajowego należy ocena u uwzględnieniu okoliczności właściwych przedstawionemu mu przypadkowi, czy spełnione zostały przesłanki zarządzenia środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004 r.
Dz.U. C 59 z 06.03.2004 r.
Dz.U. C 179 z 10.07.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 6 grudnia 2005 r.

w sprawie C-461/03 **Gaston Schul Douane-expediteur BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit** (¹) (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Artykuł 234 WE — Obowiązek zwrócenia się przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym — Nieważność przepisu wspólnotowego — Cukier — Dodatkowe należności celne przywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 1423/95 — Artykuł 4)

(2006/C 36/11)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-461/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 24 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 listopada 2003 r., w postępowaniu: **Gaston Schul Douane-expediteur BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i J. Malenovský, prezesi izb, N. Colneric (sprawozdawca), S. von Bahr i J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, G. Arestis, A. Borg Barthet i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Artykuł 234 akapit trzeci WE zobowiązuje sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, do wniesienia do Trybunału Sprawiedliwości sprawy mającej za przedmiot ważność przepisów rozporządzenia nawet wtedy, gdy Trybunał stwierdził już nieważność analogicznych przepisów innego porównywalnego rozporządzenia.

2) Artykuł 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1423/95 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru jest nieważny ze względu na to, że stanowi, iż określona przezeń dodatkowa należność celna jest co do zasady ustalana na podstawie ceny reprezentatywnej przewidzianej w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia oraz iż należność ta jest obliczana na podstawie ceny importowej cif danej dostawy jedynie wtedy, gdy importer złoży odpowiedni wniosek.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 24 listopada 2005 r.

w sprawie C-506/03 **Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich** (¹)

(Pomoc finansowa — Studium wykonalności — Umowa o przeniesienie praw własności intelektualnej)

(2006/C 36/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-506/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 26 listopada 2003 r., **Republika Federalna Niemiec** (pełnomocnik: M. Lumpa, wspierany przez adwokata C. von Donata) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Zavvos i C. Schmidt, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, pełniący funkcję prezesa czwartej izby, M. Ilešič i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 24 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.